

21/02

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van (kennelijk) 19 januari 2021 door A, hierna te noemen klagster, ingediende klacht tegen drs. B, hierna te noemen verweerder, sinds 1 juli 2014 lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met de bijlage d.d. 19 januari 2021;
- het verweerschrift d.d. 3 mrt 2021.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 21 juli 2021, waarbij klagster en verweerder aanwezig waren. Klagster werd vergezeld door een vriendin, Z. De klacht van klagster is eveneens gericht tegen de heer drs. C (bij het College bekend onder nummer 21/03). Het College heeft besloten de klacht te splitsen en heeft beide klachten ter zitting apart behandeld waarna twee afzonderlijke uitspraken worden gedaan.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

- a. Klagster is van februari 2012 tot februari 2017 op verwijzing van de huisarts in behandeling geweest bij X te S.
- b. Verweerder was als masterpsycholoog werkzaam bij de praktijk.
- c. Klagster kwam in behandeling bij verweerder. De praktijkhouder, C, trad daarbij op als supervisor.
- d. In januari 2014 heeft C de behandeling van klagster op verzoek van verweerder van hem overgenomen. Reden hiertoe was dat verweerder gevoelens had ontwikkeld voor klagster die niet pasten in een behandelrelatie.
- e. Verweerder heeft met klagster in een afsluitend gesprek de reden voor het stoppen van de behandeling besproken. Zij heeft toen aangegeven eveneens gevoelens voor hem te hebben.
- f. Klager en verweerder hebben vervolgens - met medeweten van C die verweerder had geadviseerd 6 maanden geen contact met klagster te hebben - intensief mailcontact gehouden.
- g. Na korte tijd heeft verweerder klagster uitgenodigd bij hem thuis waarna er een affectieve relatie is ontstaan. Klagster en verweerder hebben ongeveer een jaar samengewoond.
- h. Klagster en verweerder hebben in die tijd samen bij C relatietherapie gehad naast de sessies die klagster met C alleen had.
- i. Halverwege 2015 heeft klagster de relatie met verweerder verbroken.
- j. Klagster is in 2017 vanwege een psychose gedurende een half jaar opgenomen geweest in het Y te S. Zij is nu al langere tijd stabiel.

III Het standpunt van klaagster en de klacht

Desgevraagd heeft klaagster ter zitting gemeld dat de klacht tegen verweerder in deze zaak alleen klachtonderdeel A betreft.

De klacht houdt daarom in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld omdat hij een relatie met klaagster is aangegaan, terwijl zij zich in een kwetsbare en ongelijkwaardige positie bevond.

Ter zitting heeft klaagster verklaard dat zij het nog moeilijk vond om de klacht tegen verweerder in te dienen omdat zij ook zelf een rol in het geheel heeft gespeeld en er ook goede momenten zijn geweest. Zij heeft uiteindelijk toch de knoop doorgehakt omdat door verweerder niet professioneel is gehandeld. Zij is daarbij blij met hetgeen verweerder in het verweerschrift als antwoord op de klacht heeft opgemerkt en ziet dit als erkenning en een stukje afsluiting en begrip. Klaagster wil voorkomen dat wat haar is gebeurd in de toekomst ook anderen overkomt.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft erkend dat hij volledig verantwoordelijk is voor alles wat er is voorgevallen tussen hem en klaagster en heeft ter zitting verklaard dat hij zich diep schaamt. Hij is in het kader van zijn opleiding tot klinisch psycholoog in therapie gegaan en daarin is het van de 4,5 jaar die dit heeft geduurd ongeveer 3,5 jaar over dit onderwerp gegaan.

Verweerder snapt nu beter hoe het kon dat hij zulke sterke gevoelens voor klaagster had en een relatie is aangegaan. Hij heeft door de hele situatie aan den lijve ondervonden waar het toe leidt en heeft ter zitting uitgesproken dat hij geen twijfel meer heeft dat herhaling niet zal optreden.

V De overwegingen van het College

V.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog kan worden verwacht door te handelen naar de Beroepscode.

V.2. Op 1 maart 2015 is de Beroepscode voor psychologen 2015 in werking getreden. Nu de klacht betrekking heeft op gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan zowel vóór als na 1 maart 2015, dient toetsing plaats te vinden zowel aan de vóór 1 maart 2015 geldende beroepscode, de Beroepscode 2007 als aan de nadien geldende beroepscode, de Beroepscode 2015.

V.3. Artikel III.2.3.8 van de Beroepscode 2007 luidt als volgt:

“Bij het aangaan van een persoonlijke relatie na het beëindigen van de professionele relatie, vergewist de psycholoog zich ervan dat de voorgaande professionele relatie geen onevenredige betekenis meer heeft. Als het hierbij gaat om een seksuele relatie is de psycholoog er verantwoordelijk voor dat hij desgevraagd kan aantonen dat hij bij het aangaan van deze relatie alle zorgvuldigheid in acht genomen heeft, die van hem als professioneel psycholoog verwacht mag worden.”

Dit artikel is in zijn geheel overgenomen in artikel 55 van de Beroepscode 2015 zodat in het onderstaande van de strekking van deze artikelen zal worden uitgegaan.

V.4. Het College is van oordeel dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door zeer kort nadat de behandelrelatie was afgesloten klaagster bij hem thuis uit te nodigen waarna een affectieve relatie is ontstaan. Duidelijk is dat de voorgaande professionele relatie op dat moment, zo kort na de afsluiting daarvan en nadat klaagster en verweerder elkaar in die periode bijna dagelijks hadden gemaild, nog een belangrijke betekenis voor klaagster had waardoor zij in een afhankelijke positie was.

Verweerder had dan ook in het belang van zijn cliënte af moeten zien van contact ook al had hij het daar op dat moment persoonlijk moeilijk mee.

Hiermee is sprake van een ernstige schending van een norm door verweerder die binnen de beroepsethiek van psychologen onomstreden, vanzelfsprekend en van algemene bekendheid is. Dit betekent dat de klacht in zijn geheel gegrond is.

V.5. Met betrekking tot de in dit geval op te leggen maatregel overweegt het College dat op zich bij een dergelijke ernstige en verwijtbare normschending de oplegging van een berisping minimaal gerechtvaardigd kan zijn. Verweerder is echter naar het oordeel van het College op de goede weg. Hij is al gedurende langere tijd in therapie om inzicht in zijn handelwijze op dit punt te verwerven. Daarnaast heeft hij in het verweerschrift en op de zitting zijn spijt en schaamte voor zijn handelwijze uitgesproken en heeft hiervoor de volledige verantwoordelijkheid op zich genomen. De kans op recidive schat het College ten gevolge hiervan laag in. Ten slotte heeft het College in het voordeel van verweerder meegewogen dat hij als masterpsycholoog ten tijde van het klachtwaardig handelen aan het begin van zijn professionele carrière stond. Al met al acht het College de oplegging van een waarschuwing hier passend en toereikend.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerder.

Aldus gewezen op 21 juli 2021

door:

mr. C.M. Berkhout, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
drs. H. Geertsema,
prof. dr. G.T.M. Mooren,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. C.M. Berkhout